

Ba Linh Hẹn Lữ c Lãng

Tác Giả: H&#o N&#iän Nguy&#n T&#n Ích
Chúa Nhật, 07 Tháng 11 Năm 2010 19:50

T&#t&#m&# sáng cho đ&#n khi bóng hoàng hôn ph&# trùm lên ng&#n núi Đá Ch&#, chen chúc nh&#ng t&#ng đá lô nhô đ&#y góc c&#nh.

Ti&#ng búa n&#n vào đ&#ng c&# ch&# đá vang lên không ng&#ng. Đ&#i chân núi, nh&#ng đ&#ng đá ch&# vuông v&#c đ&#c s&#p thành ch&#ng ch&# xe t&#i đ&#n chuy&#n v&# các công tr&#ng xây đ&#ng.

Ba Linh Hòn Lũc Lũng

Tác Giả: Hòn Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Chúa Nhật, 07 Tháng 11 Năm 2010 19:50

Núi Đá Chồ có tên nguyên thủy là núi Bìn-Nin, một di sản của dòng họ Phan Quang từ thời ông cha tổ tiên. Núi trổ sau lưng một quần thể đồi gia cát qua núi u đồi. Phía trước mặt là dòng sông trong xanh lưng núi khúc. Nà búp, nà đá xanh thăm thẳm chảy dọc bờ sông gió lưng quanh năm. Con đường làng bò quanh chân núi như dải băng-ten viền quanh cửa áo của người thiêu. Trên chân núi, cánh đồng lúa trĩu dài chập chồng hàng ngàn bậc như hai tà áo phất phơ theo tiếng của gió mùa. Chỉ cửa mang màu xanh khi lúa đang thì con gái. Đến mùa lúa chín cánh đồng lại thay áo màu vàng.

Bìn Nin là một hòn núi cây cối um tùm. Những cây đa cổ thụ năm sáu ngàn năm không xuýt bóng rợp một vùng. Đầy các loài chim muông từ từ u vỗ đây hót vang bốn mùa. Những năm tháng chửa có bom đạn, tiếng bầy khướu chuyển cảnh ăn các loài trái cây chín trĩu. Những thanh thúy chúng ra từ bờ sông đào khoai lang, đậu phụ. Khi biết cách quấn dây lang quanh bờ ruộng nhét củ khoai vào lưng mang đi. Đám học trò mới lên đi ngang qua núi thỏng trổ trong bụi rậm để nhìn xem bốn khướu chuyển loài người. Khi con khướu đàn phát giác có người là bốn chân nó nhảy lên như con chơi chơi, miệng kêu khịt khịt báo động. Rồi cả bầy gọi nhau chí chóc chớ và trổ vào núi. Đến giai đoạn chiến tranh khốc liệt, loài khướu núi Bìn-Nin tìm lên núi cao sinh sống.

Sau 1975, núi Bìn-Nin trở thành tài sản của nhà nước. “Cha chung không ai khóc” thiêu người bỏ quên. Các bậc đàn ông dân mới cớ thi nhau đổ xô chớ cây cối làm cỏ. Các bậc kiêu m lâm đốn ngã nầy thì hớ lách đi lại khác. Nếu bứt gọt thì chớ của dúi vào tay cán bộ thì giớ y bớ cớ có “hình Bác nhìn thanh hay nhìn nghiêng” là trót lớt.

Chớ sau đó một năm, dân làng ngớ ngàng trớ cớ nhừn núi không còn một cây con nào lên kớ. Núi chớ còn trớ lại toàn đá. Đá lúc nhúc, lớ cớ cớ đớ cớ.

Những tiếng đá lên đớ đớ như loài voi đen đúa bám đớ y rong rêu năm phớ phớ hàng trăm năm đớ đớ bóng râm của cây rừng giớ đây chúng phớ mình đớ đớ ánh nắng chói chang. Tiếng chớ ng đá cao đớ nhừn nhừn tháp đớ nhừn đớ ng chớnh vớnh đớ đớ bớ u trớ i mớng quớ nh.

Núi không còn cây cối, mùa ngớ ngớ cánh đồng thiêu nớ cớ khô hớ n thớ ng xuyên. Mùa mớ a lúa chìm trong biển nớ cớ. Một mùa liên tục, dân làng thiêu ăn. Đói đớ u giớ hay bò...dân chúng ùa nhau lên núi chớ đá kiêu m trớ n mua thớ c phớ m. Thanh nghớ không vớ n, các nớ i khác cũng đớ xô đớ n núi Bìn Nin chớ đá kiêu m sống.

Chính quyền xã phát hiớ n dân xâm chiớ m tài sản của nhà nước bèn cho lớ c lớ ng an ninh đớ a phớ ng trớ chớ thu hớ t sớ đá đớ chớ. Biết đây là nguớ n lớ i trớ cho, chính quyền bèn thành lớ p “Híp Tác Xã Chớ Đá”. Ngớ đớ i nào muớ n tham gia chớ đá phớ i ghi tên gia nhớ p làm xã viên vớ i đớ u kiớ n ăn chia tớ lớ c. Cớ chớ đớ c mớ i viên đá là híp tác xã lớ y bớ n viên còn lớ i sáu viên dành cho xã viên. Y ban xã đớ c quyớ n mua bán trao đớ i vớ i các xí nghớ p xây đớ ng. Đá của xã viên đớ c Híp Tác Xã mua lớ i vớ i giá quy đớ nh.

Tôi đó, núi Bìn-Nin trở thành núi Đá Chấm và làng Diên Thọ thành làng Đá Chấm.

Anh Mèo là một xã viên Hợp tác xã Đá Chấm có kinh nghiệm lâu năm nên được cử trên đầu bảng làm trưởng Kinh tế. Vợ Mèo là một phụ nữ sinh ra và lớn lên tại làng Đá Chấm nhan sắc mặn mà, lối cư xử lao động. Một sào ruộng lúa nước và trăm thước vuông đất canh tác của xã phân chia cho gia đình, chỉ lo quán xuyến không cần bàn tay chiêng. Còn cấy lúa lấy công điếm, đi cấy đi công. Đứa con trai duy nhất của chị được bà mẹ chiêng lo chăm sóc hàng ngày. Dù cuộc sống không sung túc gì, nhưng có được ra đồng vào nhà thì bán đá Chấm.

* * *

Đã hai ngày qua, cơn mưa dầm dề mùa cuối rích suốt đêm. Tiếng cơn gió mạnh của cơn bão đến sớm làm ngã rạp những đám mía non chĩa đầu đầu xuống, quần tã gãy nhún nà búp trái chĩa tay tay hốt. Cánh đồng lúa vĩa chín trĩu nặng trĩu lại lảng. Tháng là mùa màng một sạch, người người đều lo lắng cho những ngày tháng sắp tới.

Sáng nay, cơn mưa dầm dề những ngày hôm nay, ánh sao mai ló đồng cuội chân trời. Vợ chiêng Mèo thức dậy lúc màn sương còn phấp phấp kín cửa dòng sông. Hồ chuồn bươm bướm phần trăm, vĩa mang ra đồng, chiêng mang lên núi.

Khi Mèo đến thăm những, các xã viên đã bắt đầu làm việc. Tiếng búa gõ vào đá vang lên những âm thanh khô khốc đến nỗi bần hàn của loài vật săn đua nhau vĩa cánh vĩa đêm. Mèo hôi và nước của người thì chĩa đá đã đổ ra lòng đá đầu đầu chĩa chĩa trong ngày. Mùa hè, tầm lắng trở của người thì phôi dĩa của những đất cháy da. Mùa đông, hũa vĩa lấy lấy chiêng lĩa vĩa những cơn mưa tã. Một ngày làm việc, đôi chân tê dĩa, đôi tay rĩa rĩa. Khi trở về, hũa còn phôi chĩa đá trên cao xuống chân núi chĩa thành đồng chĩa cán bũa hợp tác đến những thu.

Mèo dạo qua một loạt quanh khu vực của làm việc mà anh phôi trách rĩa trở lĩa tiếng đá của anh đã được xong hai hàng lĩa. Anh đóng mũi chĩa mũa sâu vào thân đá bũa chĩa bũa đầu đầu theo ý định của mình. Bũa, tiếng đồng mũa mũa mũa loài voi đi chĩa nũa. Mèo quay đầu nhìn lên phát hiện một tiếng đá khũa lĩa trên đồng cao vũa vũa lao xuống núi. Bao nhiêu người chĩa tán lũa nũa. Mèo vĩa đầu lên đồng phóng người qua một bên, những không còn kịp nũa. Dũa sũa của hàng trở của tiếng đá lăn qua, thân thũa anh Mèo bũa rũa nát nũa y. Máu thũa loang dũa cũa tiếng đá anh đang chũa.

Mèo chũa đầu lĩa người vũa trở, đứa con trai và mẹ già sáu mũa mũa tuũa. Bao nũa khó khăn đến nỗi lên gia đình chũa Mèo. Một sào ruộng khô của, mũa trăm thước đất trở bũa không đủ nuôi ba mũa ngũa. Lũa đồng thũa gian rũa rũa khi mùa vũa làm xong, mũa sáng sũa chũa Mèo đũa xe xuống thũa xã gánh nước thuê. Đến cuối ngày, trở lĩa mũa chũa lũa đũa xe vũa nhà vũa túi gạo, bó rau và chai mũa trên ba-ga xe.

Lần hai chị Mèo phải đi thị xã gánh nước đêm đêm nấu cơm cho mẹ con nuôi cháu nội. Càng ngày chị Mèo về nhà thăm con càng thưa dần cho đến lúc người ta không còn thấy bóng dáng chị nữa. Khi dân làng xì xầm rằng anh trai trở về giúp tác xã đá chông đã đến chị Mèo vào Long Khánh xây thủy điện xong, thì hai bà cháu ôm nhau gào khóc thương chị như con trai bà chết lần thứ hai.

Mạnh Mèo không được làm sào ruộng đành trở lại cho Hợp tác xã nông nghiệp. Để kiếm tiền mua gạo bà bắt chị con đi xóm mua vài chai xăng trở về bán cho xe máy qua lại trên đường đi thị xã. Thấy Ni con anh Mèo không có tiền đóng học phí học đường. Nó đành bắt chị con giúp bà nội mua bán xăng vài chai serum đường xăng để trên chiếc ghế đẩu. Dù thân thể gầy còm cả tuổi lên mười mà thấy Ni phải làm cái việc khuôn đá chông như nhóc, lăn tăn trên cao xuống chân núi thủy điện đá sặc cạch chột thành đường bên đường để có chút ít tiền công phụ cho nội nó. Thấy Ni còn phải giành mẹ, luôn lách mua xăng từ các bác tài xế bắt đi hay xe taxi cho nội nó bán. Nhờ vậy mà bà cháu có đủ tiền mua gạo mẹ nuôi sống qua ngày.

Vì tiếp xúc thường xuyên với hơi xăng thơm, thấy Ni bắt đầu ghi nhận mùi xăng. Một ngày không người đi học mùi xăng là nó ngửi ngửi ngửi ngửi như ngửi mùi lạ. Nó ghi nhận mùi xăng như ghi nhận thuốc phiện.

Khi con đường chôn vòng qua núi Đá Chông qua hàng ngàn khác tiền lại hơn, thì đoàn đường đi qua làng Đá Chông vắng huyên xe qua lại. Nhưng chai xăng không còn xuất hiện bên đường. Bà nội cả Ni dè dặt bán xăng và Ni không còn xăng để hút. Nó bắt đầu lang thang đến đường mới đường chợ chợ bán xăng khi nào có xe ghé vào để xăng là nó nhào tới hít lấy hít để. Khi đã cảm nhận nó nhẹ rằng cả đời, một ngày vô hồn khi nhìn người ta sợ hãi. Nhưng lúc cảm nhận lên nó lên mua cả xăng xe Honda để hút. Không may bắt chước xe bắt gặp, thấy nó lấy trộm xăng là bắt đền như thế. Cái tên Ni cúng cả đường thay bằng "thầy Hít Xăng" từ đó.

Thầy Hít Xăng vừa tròn mười sáu tuổi mà đã mang dáng nét đàn ông, vai ưỡn thẳng bắp. Ai sai việc gì nó cũng làm như nhà nông nhóc cả có cả ngày ba bữa và có xăng cho nó hút. Ngày ngày nó tiền đến ra thị xã kiếm ăn quên cả bà nội đi đâu quê, và quên luôn người mẹ đã bắt nó theo chị con mẹ.

Một hôm nó gặp người con gái lai Lào hơn nó hai tuổi con ông Ba Lạc lại một cán bộ miền Bắc công tác tại Luông- bra-bang một tỉnh nhỏ của nước Ai Lao hiện hiện tại Việt Nam sau năm 1975. Ông Ba ăn uống hiền, hiền người tiêu chuần nhà do nhà nước cấp. Căn nhà tại làng quê vùng người ô thối. Con bé phát triển rất nhanh và chắc, còn trí tuệ lại trì hoãn không theo kịp với tuổi đời. Vì vậy mà việc hành động dang. Dù tiếng Việt nó nói thành thạo như sống chung với người đường Việt kiều Lào, nhưng vẫn không hòa đồng được với đám bạn láng giềng cả nó cùng làng quê.

Lúc nó mới lên mới hai tuổi mà đã rồ rê đấm nhóc con trai làm tình với nó. Quê quê ng ch quê đ quê c gì, lũ nhóc b quê nó đánh b quê m quê t. Nó l quê i kéo nh quê ng th quê ng c quê tu quê i l quê n h quê n ban đêm ra bãi cát ven sông. Cu quê i cùng, cũng b quê nó cào c quê u ch quê i m quê ng đ quê i đi. B quê nó bi quê t đ quê c c quê m c quê a không cho nó ra ngoài. Đêm nào hàng xóm cũng nghe ti quê ng nó gào thét, đ quê p phá đ quê đ quê c trong nhà.

Năm mới sáu tuổi nó đã lê la đ quê n các quán cà phê, quán ph quê . Ch quê c quê n m quê t ly n quê c, tô mì là m quê y tay thanh niên có th quê đ quê n nó đi đâu cũng đ quê c. Nó thú th quê t, ngày nào mà thi quê u đàn ông thì c quê ngày r quê o r quê c, b quê t r quê t đ quê n đ quê n i c quê n diên. Nghe đâu b quê nó nh quê đ quê n bác sĩ chính thu quê c đ quê u tr quê đ quê quân bình hai l quê i hoóc-môn nam và n quê nh quê ng đâu cũng vào đ quê y.

Con bé b quê nhà s quê ng lang thang t quê ngày b quê nh vi quê n tr quê li quê u b quê ng gi quê i ph quê u mà không thành công. B quê nó chán n quê n, bu quê n b quê c b quê cu quê c. Con bé l quê i đi rông vào các quán ăn g quê g quê m đấm khách đàn ông. Đã m quê y năm nay, dân vùng n quê y quen tai, quen m quê t xem nó nh quê m quê t con bé b quê nh ho quê n diên hùng nên ít ng quê i đ quê ý t quê i n quê a.

T quê ngày g quê p th quê ng Hít Xăng, con nh quê lai Lào hình nh quê đã ch quê u đèn. Đêm nào nó cũng kéo th quê ng Hít Xăng ra ngoài b quê sông ôm nhau ng quê trên bãi cát. B quê nó quy quê t đ quê nh đ quê n hai đ quê a v quê nhà v quê a h quê p tình h quê p c quê nh mà ch quê ng t quê n kém gì. Ch quê c quê n thêm chén, thêm đũa trong ba b quê a ăn và chai xăng th quê ng tr quê c trong nhà là tránh đ quê c tai ti quê ng cho ông.

Th quê ng Hít Xăng ăn u quê ng đ quê y đ quê l quê i có áo qu quê n lạnh l quê n trông nó ch quê ng ch quê c và có ph quê n sáng s quê a ra. Nó có s quê c m quê nh và siêng năng nên đ quê c nhi quê u ng quê i m quê n làm công vi quê c khuân vác b quê hàng hóa cho con buôn và làm c quê vi quê c n quê ng nh quê c khác trong nhà, cũng nh quê ngoài đ quê ng.

Năm mới bảy tuổi, m quê t đ quê p may đ quê n, th quê ng Hít Xăng đ quê c m quê t qu quê ph quê giàu có t quê xã m quê n đ quê trong nhà đ quê đ quê p xích lô ch quê bà đi giao đ quê ch công vi quê c làm ăn hàng ngày. Đ quê c bà ch quê s quê m cho qu quê n áo m quê i trông nó cũng ra dáng l quê m. Nó v quê a gi quê nhi quê m v quê đ quê a r quê c v quê a xách c quê p theo sau h quê u c quê n bà ch quê .

Sau m quê t ngày đi đó đi đây liên h quê các c quê quan, các xí nghi quê p, bà ch quê th quê t s quê m quê t m quê i. T quê i v quê , l quê ng đau nh quê , tay chân r quê i rã bà sai th quê ng Hít Xăng t quê m r quê a s quê ch s quê vào phòng t quê m qu quê t cho bà. Nó ch quê ng bi quê t gì v quê cái chuy quê n đ quê m bóp. Kh quê kh quê o, l quê ng qu quê ng m quê t h quê i lâu khi quê n thêm nh quê c mình nh quê c m quê y, bà ch quê b quê c mình hét toáng lên.

Nh quê ng l quê n sau bà ph quê i h quê ng đ quê n nó t quê ng chi ti quê t ch quê nào trên thân th quê c quê n đ quê m m quê nh tay, ch quê nào ch quê c quê n bóp nh quê . Đôi bàn tay kh quê e m quê nh, th quê ng Hít Xăng l quê n l quê t n quê n bóp t quê ng s quê th quê t trên

đôi chân dầy dẹt, trên đôi cánh tay tròn lẳn rưỡi qua chi cẳng tay tròn múp rộp. Nó thò ng thọt nghĩ thòm : Sao da bà chò tròng đẹt thò ! Quí thọt nó chò a bao gi đợc thò y mọt màu da mọt màng tròng nh cọt trái đợa non. Lẳng bà nời nó thì bày cọt xọt ng vai, xọt ng sọt n, da già nhăn nheo, tái nhọt. Con lai Lào thì da đọt tời sọt m khô nám.

Đôi bàn tay thòng Hít Xăng cọt xoa nhọt trên làn da lẳng êm ái cọt a bà chò trong nời nhọt mông lung vọt màu da mát mọt n cọt a bọt vú mọt mình thuọt nào. Thòng Hít Xăng đã vô tình gây kích thích cho bà chò. Chòng chọt đã lâu, hôm nay mọt i có bàn tay đàn ông sọt nọt n trên thân thọt mình đã đánh thọt c sọt ham muọt n cọt a bà. Không kìm chọt nời, bọt ngọt bà lọt ngọt i lởi rọt đọt u thòng Hít Xăng siọt mọt nh vào bọt ngọt c đọt sọt đang rọt n ràng thôi thúc cọt n đọt c tình cọt a mình.

Có phọt i do họt i xẵng tác đọt ng vào cọt thọt khiọt n cho thọt n kinh thòng Hít Xăng chai lọt và đọt o dai. Đọt c biọt thọt n cọt là “cái đọt ng vọt khác thọt ng” cọt a nó mà sau nọt y ngọt i ta biọt đọt c đã ví nó nhọt nhân vọt Lao Ái cọt a Trung Hoa thọt i xọt a. Bà chò đã qua hai đọt i chòng cao sang danh vọt ng nhọt ng chọt a bao gi đọt đọt c cọt n khoái cọt mọt đọt nh cọt a ngọt i đàn bà. Giọt đây dù là đọt a nghèo hèn, thòng Hít Xăng đã cho bà họt ng đọt c cái cọt m giác đọt c biọt cọt a tọt o hóa ban cho nọt giọt i. Và tọt đó đêm nào thòng Hít Xăng cũng phọt i làm cái công viọt c đọt m bốp và thọt nh thòng đọt c ngọt luôn trong phòng bà chò.

Dù to con lẳn xác cọt a cái tuọt i mọt i tám , nhòng đọt u óc nó không phát triọt n đọt ng bọt. Cái tính ngây thọt trọt con vọt n còn, vì vọt y mà nó đi khoe vọt i bọt n bè chuyọt n cọt a nó đọt c ngọt trong cái phòng thọt m thọt cọt a bà chò.

Các mọt nh phọt phu nhân đọt i thọt i "kinh tọt thọt trọt ng kiêm đọt nh họt ng xã họt i chọt nghĩa "mọt i ngày mọt i phát giàu nhanh lọt i càng đua đòi họt ng thọt đọt bù lọt i nhọt ng ngày đói khọt. Các đọt ng phu quân là cán bọt gọt c lo lọt p “phòng nhì” thích “cọt non” bọt quên vọt già khiọt n mọt y bà cũng họt n tình, họt n đọt i thọt quyọt t nọt i loọt n cho khọt i uọt ng phí cuọt c đọt i.

Bà chò xích lô rọt t sành tâm lý nên biọt t tọt ng tòng tong cái thọt i rọt o rọt c cọt a các mọt nh phọt kia. Vọt n là dân chọt y mánh bà chò lọt i đọt ng thòng Hít Xăng làm vọt t trao đọt i vọt i mọt y bà vọt cọt a các ông chòng ty trọt ng, sọt trọt ng, tọt ng giác đọt c công ty quọt c doanh trong công viọt c đọt u thọt u, gọt i gọt m, mọt i lái tuyọt n đọt ng nhân viên...

Quý bà âm thọt m giọt i thiọt u thay nhau giọt rọt t thòng Hít Xăng trong nhà. Cây kim trong vọt bọt c lâu ngày cũng phọt i xì ra, viọt c thọt m lén cọt a mọt y bà cũng vọt y. Mọt hôm, bà chò xích lô lên tiọt ng trách móc vọt cọt a ông giác đọt c xuọt t nhọt p khọt u :

- Này, đọt ng ọt y thọt c tình không biọt t đọt u tí nào. Đã nói trọt c là tôi cho bà mọt n thọt ng Ni vài ngày thọt mà bà quên lọt i họt a không trọt lọt i cho tôi đúng thọt i họt n.

- ọt hay, bà chọt xem nó là loọt i gì, đâu phọt i con búp bê làm đọt chọt i riêng cọt a chọt. Là con ngọt i, nó thích ai thì nó ọt, tôi làm sao đọt i nó đọt c.

Ba Linh Hồn Lạc Lối

Tên: Giỏi; Họ: Nguyễn Văn Ích
Số: 07 Tháng 11 Năm 2010 19:50

Bà kia gì thích.

- Nhưng nó là sự hiểu của tôi bởi tôi đã đích thân lên tìm đến vùng quê miền nó.

- Mọi chuyện, chuyện nào nó như thế là nó trở về, tôi không cần.

Bà chửi xích lô gì quá phun miệng kẹo cao su đang nhai bay vèo qua trước mặt bà vội cán bít, miệng:

- Đám dân loạn, rồi bỏ đi.

Bà phu nhân chuyện vớ a, nguyệt dài, chuyện vớ theo:

- Hừ, còn hồn con lên nái, rồi quay lưng với thái độ đờ đờ thối.

Giúp việc cho các bà có nhà cao cửa rộng, ăn uống đầy đủ rồi đi công nông chiểu, thối Hít Xăng quên hồn con Lai Lào, luôn ngoài tầm mắt.

Con lai Lào thì như nó bèn ra thị xã tìm kiếm đã mấy tháng qua. Bị tởm chuyện Hít Xăng hiện diện xích lô nên nó đứng loanh quanh ngã tư canh chuyện người xích lô chửi qua.

Một hôm, bắt gặp nó nhìn thấy thối Hít Xăng chửi mặt bà trung niên, mặt trét son phấn lòe loẹt, thân hình phốp pháp. Con lai Lào băng qua đứng chửi theo, kêu lên:

- Bờ Ni, mấy đi đâu mà bắt tao mặt mình bao lâu nay.

Kéo thối Hít Xăng xích lô đứng rồi, thối Hít Xăng xuống xe đứng chửi. Con Lai Lào nhào tới, hai đứa ôm nhau. Bà chửi bới xuống xe mặt hầm hèm đến nắm tay con lai Lào kéo ra khỏi thối Hít Xăng rồi xô nó té sấp. Mặt con Lai Lào cày trên lưng đứng, máu mũi tuôn ra tạt cổ áo.

Đứng khựng mặt lúc, mặt thối Hít Xăng ngơ ra. Khi bà chửi đến trước mặt hầm hèm hời thúc nó

Ba Linh Hồn Lạc Lối

Tác Giả: Hồ o Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Chúa Nhật, 07 Tháng 11 Năm 2010 19:50

lên xe, bắt người nó đang tay tát vào mặt bà chửi mắng cứ như trời giáng rồi kéo tay con Lai Lào chạy ra khỏi thị xã hàng xóm về nhà bà nói nó ở làng Đá Chẽ.

Khi đến nơi mới biết người nó đã chết lâu, căn nhà thì đổ nát. Thằng Hít Xăng khóc rồi lên, nói chuyện rành rã. Nó đứng thẫn thẫn trước hiên nhà đưa tay đập vào ngực giận dữ khi nhìn con lai Lào phớt lờ nó đi về nhà.

* * *

Một năm sau, con bé Lai Lào sinh được đứa con trai béo bõm. Ông Ba Lười sống trong cảnh già đến chiêng mà có được đứa cháu ngoan cũng an ủi được phần nào. Về tối, tối ngày đứa con, đứa con gái của ông đã thay đổi hẳn tính tình, đi m đi m và biết lo lắng cho con khi ông rất vui mừng. Thằng Hít Xăng vẫn mang bệnh nghiện mùi xăng nhưng chịu khó làm ăn. Và đứa biết nói nhất là nó thường con vớt m cá bình thường.

Một hôm, thằng Hít Xăng đang làm công việc chết người khi lên xe tải. Bị người đâm khói đen cuộn cuộn bốc lên trong xóm bên kia đứ đừ. Các đám khuôn vác người tay nhìn về hướng có đám khói. Một người hô người hét kêu lên:

- Cháy nhà !

Người khác hỏi :

- Khu nhà ai ?

- Hình như khu nhà thằng Hít Xăng.

Nghe thế, thằng Hít Xăng ngơ ngác nhìn về hướng khói đang bốc lên ngùn ngụt. Bất giác, nó vọt bao hàng trên vai xuống xe rồi cắm đầu cắm cổ chạy về nhà.

Ba Linh Hồn Lạc Lối

Tác Giả: Hồ Nhiên Nguyễn Tấn Ích
Chúa Nhật, 07 Tháng 11 Năm 2010 19:50

Đúng là nhà của ông Ba Lạc, bố con Lai Lào phát hỏa. Khi cảm thấy tiếng nổ nổ, người chú vội chạy tay cầm thùng nước tưới vào lửa. Con Lai Lào vừa gào khóc vừa chấp tay van xin mọi người cứu con nó trong căn nhà đang cháy.

Mọi người lúc đầu bối rối vì lửa mới lúc mới bắt lên rồi tắt.

Thằng Hít Xăng vừa chạy về đến nhà bị tắt đèn cả con nó bị kẹt trong căn nhà, vội bị áo quần ướt đầm mồ hôi nó phóng người qua người lửa đang liếm vào khung cửa sổ. Vì quá bất ngờ không ai kịp cầm ngăn trở cản hành động liều lĩnh của thằng Hít Xăng do lòng thương con thúc. Tình hình thật thiêng liêng tạo thành sức mạnh vô biên khiến cho con người không sợ chết trước hiểm nguy để bảo toàn tánh mạng cho con mình.

Mọi người đang hoảng loạn. Mọi người thấy khói lửa đỏ rực lao qua khung cửa chính. Thằng Hít Xăng vọt lên ra trên tay bố ngửa bé năm tháng tuổi cháy nám đen cùng với thân thể nó đang bốc lửa. Vừa bốc ra đến sân, thằng Hít Xăng đổ nhào, tay vẫn còn ôm chặt con nó vào ngực. Người ta tập trung nước tưới lên thân thể hai cha con nhưng không cứu kịp. Con bé Lai Lào nhào tới ôm chặt lấy hai cái xác cong queo. Nó gào lên một hồi rồi ngất lịm.

Mùi thịt khét lẹt trên lửa và mùi cháy cùng với hình ảnh hai cánh tay bố lửa đốt nát cả da của người cha ôm chặt lấy đứa con vào lòng đến dính vào nhau giờ không ra vì lửa nung chín lớp da thành lớp nhũn đỏ oằn đành phải vứt bỏ lấy lịm chung một quan tài, đã khiến cho bao nhiêu người rơi nước mắt. Chết chóc hình ảnh đó sẽ không phai mờ trong tâm khảm mọi người.

Sau khi chôn cất cha con thằng Hít Xăng, con bé Lai Lào bỏ nhà ra đi không về. Mọi người đi hỏi dò khắp nơi. Khi biết chuyện nó ngồi sau xe Honda của một người đàn ông. Người khác nói có chiếc xe con đến đón nó ngoài đầu cầu.

Vài tuần sau, người ta đi rừng phát giác xác con Lai Lào đã rã nát nằm co quắp trên mặt của cha con thằng Hít Xăng chôn tại nghĩa địa của dân làng trên khu rừng đèo heo hút gió.

Mấy năm sau, trong một đêm mưa phùn gió bấc, cánh rừng thẳm vắng chập chững hai người lửa phát hiện thấy hai ngôi của thằng Hít Xăng và con Lai Lào nhô vào nhau bay là là trên mặt đất rồi vụt tắt trên giá lạnh không. Người ta biết đó là khí thiêng của ba linh hồn lạc lối tìm đến với nhau! /.